

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417206558
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:1417206558.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, V., toho času bytom P. X, O., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 22. januára 2019, č.k. 4Csp/9/2018-177, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že žalobu v tejto časti zamietá.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku III. m e n í tak, že určuje, že úvery zo zmlúv o úvere č. 8400042585 uzatvorenej dňa 31.07.2012, č. 81100053071 uzatvorenej dňa 19.03.2013, č. 8100053074 uzatvorenej dňa 19.03.2013, č. 8100056063 uzatvorenej dňa 26.06.2013 medzi žalobcom a žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. p o t v r d z u j e .

IV. Žiadnej zo strán sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že štyri zmluvy o úvere tam špecifikované uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným sú neplatné, výrokom II. určil, že štyri dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným sú neplatné, výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol, výrokom IV. zamietol návrh na prerušenie konania a výrokom V. nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že (i) štyri dohody o zrážkach zo mzdy tam špecifikované sú neplatné, že (ii) zmluvy o úvere tam špecifikované sú neplatné, že (iii) úvery tam špecifikované sú bezúročné a bez poplatkov a (iv) uloženia povinnosti žalovanému uhradiť mu finančné zadostučinenie vo výške 500 eur. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 2 písm. d), § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného k 20.11.2012, § 37 ods. 1, § 44 ods. 1, 2, § 46, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 až 3, § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia neplatnosti úverových zmlúv. Dôvodil, že návrhy na uzatvorenie zmlúv (pričom zmluvy boli identické) zo strany žalobcu a prijatie návrhov neboli vhodné, boli rozdielne v údajoch o RPMN pre úvery. Oznámenia o schválení úverov žalovaného súd považoval za nové návrhy, ktoré však žalobca neakceptoval, čo súd posúdil ako nedodržanie obligatórnej písomnej formy zmlúv o úveroch. Následkom toho podľa súdu je neplatnosť zmlúv. V časti o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy (ktoré boli identické) súd rovnako žalobe vyhovel. Dôvod neplatnosti videl v

absencii riadneho určenia výšky pohľadávky, ktorá mala byť zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy. Súd uviedol, že určenie pohľadávky zabezpečenej touto dohodou je neurčité, a teda podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj neplatné. Následne zamietol žalobu v časti o určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov s konštatovaním, že ak sú zmluvy neplatné, nemožno určiť, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, pretože neplatné zmluvy nevyvolávajú žiadne právne účinky. Ďalej zamietol žalobu v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur z dôvodu, že žalobca v tejto časti neunesol ani bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania z dôvodu potreby iniciovania konania o súlade právnych predpisov pred Ústavným súdom SR, resp. prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie súd odôvodnil tým, že nezistil dôvod pre takýto postup, pričom tento konkrétny dôvod nešpecifikoval ani žalobca v podanom návrhu na prerušenie konania. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, keď žalobca a žalovaný mali približne rovnaký úspech.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaný, a to proti výrokom I., II. a V. Nesúhlasil so záverom súdu, že nedošlo k dohode o výške RPMN. Zastával názor, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávajú, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. Poukázal na to, že aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Z napadnutého rozsudku teda nie je zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosti o poskytnutie revolvingových úverov žiadny návrh RPMN neobsahujú, uvádzajú sa v nej len údaje o predpokladanej RPMN. Na základe týchto skutočností konštatoval, že súd nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov. Ak súd dospel k záveru, že nedošlo k vzniku zmlúv z dôvodu, že zmluvné strany sa nedohodli na hodnote RPMN, potom tento záver súdu je vecne nesprávny. Čo sa týka dohôd o zrážkach zo mzdy, ktoré súd určil za neplatné namietal, že dôvod uvádzaný súdom o neurčitom vymedzení zabezpečenej pohľadávky je nepreskúmateľný. Uviedol, že nie je zrejmé, v čom je splnený znak neurčitosti. Vymedzenie zabezpečenej pohľadávky v dohodách o zrážkach zo mzdy obsahuje podľa neho jednoznačné vymedzenie toho, že zabezpečuje záväzok žalobcu splatiť úver a jeho príslušenstvo na základe konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vymedzením vzťahujúcim sa na prípadné ostatné nároky vyplývajúce z daného zmluvného vzťahu - revolving, jeho príslušenstvo či sankcie - sa vymedzujú také nároky, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti. Z napadnutého rozsudku nevyplýva žiadny dôvod svedčiaci o neurčitosti. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť rozsudku, nakoľko súd nevysvetlil, prečo považoval dohody o zrážkach zo mzdy za neplatné v celom rozsahu na základe záveru o vymedzení pohľadávky, či dohody o navýšení sumy zrážky. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, zamietol žalobu v napadnutej časti a prizná mu právo na plnú náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, alebo v napadnutej časti rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie. Žiadal priznať aj náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Pretože odvolací súd bol toho názoru, že na vec sa vzťahujú ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov, a to ust. § 9 ods. 2 písm. j) a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmlúv, ktoré pri doterajšom rozhodovaní neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzval strany, aby sa k možnému použitiu týchto ustanovení vyjadrili. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že v danej veci je spotrebiteľom, ktorého nezastupuje žiadny subjekt na ochranu spotrebiteľa. Ako spotrebiteľ nemá uloženú žiadnym zákonom povinnosť poznať právo, ale „súd pozná právo“. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie rozhodol vo veci v súlade so zákonom, pričom on nie je kompetentný hodnotiť ustanovenia zákonov. Žalovaný vo vyjadrení k výzve uviedol, že nesúhlasí s použitím uvedených ustanovení. Poukázal na to, že údaj o RPMN nie je ani zmluvná podmienka, ani sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Zákonná úprava určenia RPMN nielen svojim textom, ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné sčasti podľa § 388 CSP zmeniť a sčasti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV., ktorým súd návrh na prerušenie konania zamietol, ako aj zamietnutá časť žaloby (vo výroku III.) ohľadne finančného zadosťučinenia odvolaním napadnuté neboli, preto je rozsudok súdu prvej inštancie v týchto častiach právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Odvolací súd sa najskôr venoval odvolacej námietke žalovaného vzťahujúcej sa k neplatnosti zmlúv o úvere, následne sa vysporiadal s otázkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, a nakoniec vyhodnotil námietku žalovaného o nesprávnom určení neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy.

8. Žalovaný sa nestotožnil s určenou neplatnosťou zmlúv o úvere, nakoľko zastával názor, že hodnota RMPN nie je vecou dohody, a preto nemôže obstať ani záver súdu prvej inštancie o neuzatvorení úverových zmlúv.

9. Táto odvolacia námietka je dôvodná. Záverom, ku ktorému došiel súd prvej inštancie bolo, že nedošlo k písomnému uzatvoreniu zmlúv o úvere z dôvodu, že zmluvy ako prvý podpísal žalobca, ktorý v bode 5 zmluvy vyplnil údaje o požadovanom revolvingovom úvere, podal teda podľa súdu návrhy na uzatvorenie zmlúv, ktoré však zo strany žalovaného neboli v celom rozsahu akceptované, pretože v bode 6 zmluvy - „údaje o schválenom revolvingovom úvere“, bol údaj o RPMN odlišný ako v bode 5. Teda žalovaný podľa súdu prvej inštancie v skutočnosti v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka návrhy na uzatvorenie zmlúv odmietol, a naopak predložil žalobcovi nové návrhy na uzatvorenie zmlúv o úvere, ktoré žalobca neakceptoval. Za právne irelevantnú pre otázku riadneho uzatvorenia zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi stranami považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie skutočnosť, že žalovaný pri prijatí návrhov žalobcu na uzatvorenie zmlúv mal dopísať do údajov o schválenom úvere (bod 6. žiadosti/zmluvy) údaj o RPMN úveru odlišný ako boli uvedené v bode 5. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamena, že žalovaný prijal návrhy žalobcu na uzatvorenie zmlúv so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že žalovaný odmietol návrhy žalobcu na uzatvorenie zmlúv, adresoval mu nové návrhy, ktoré však potom neboli žalobcom prijaté, a preto hodnoverným spôsobom nebolo preukázané, že k uzavretiu zmlúv o poskytnutí revolvingového úveru zákonom predpísaným spôsobom došlo; preto predmetné zmluvy neboli uzavreté v písomnej forme. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie. Preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zmeniť a žalobu zamietnuť, keďže na základe týchto argumentov nemôže obstať záver o neplatnosti úverových zmlúv.

10. Nakoľko záver súdu prvej inštancie o neplatnosti zmlúv o úvere nie je správny, nie je možné zotrvať na závere, že v časti o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov je potrebné žalobu zamietnuť. Odvolací súd preto preskúmal, či sú úvery bezúročné a bez poplatkov, nakoľko žalobca sa domáhal tohto určenia, ktoré bolo zamietnuté len z dôvodu, že toto určenie stratilo zmysel, keď sa určili za neplatné celá úverové zmluvy. Odvolací súd prihliadal i na princíp hospodárnosti konania vyjadrený v čl. 17 základných princípov CSP a sám pristúpil k tomuto preskúmaniu.

11. Zo zmluvy o úvere č. 8400042585 uzatvorenej dňa 31.07.2012 vyplýva, že RPMN predstavuje 68,47 % a ročná úroková sadzba predstavuje 70,01 %. Zo zmluvy o úvere č. 81100053071 uzatvorenej dňa 19.03.2013 vyplýva, že RPMN predstavuje 65,11 % a ročná úroková sadzba predstavuje 70,01 %. Zo zmluvy o úvere č. 8100053074 uzatvorenej dňa 19.03.2013 vyplýva, že RPMN predstavuje 65,11 % a ročná úroková sadzba predstavuje 70,01 %. Zo zmluvy o úvere č. 8100056063 uzatvorenej dňa 26.06.2013 vyplýva, že RPMN predstavuje 66,39 % a ročná úroková sadzba predstavuje 70,01 %.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmlúv, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho

zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. a)/iba u zmluvy zo dňa 31.07.2012/ a písm. b) /u ostatných troch zmlúv/ zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmlúv, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

14. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o úvere je v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), absencia ktorej má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. To, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu, a tak aj výber úveru, pre toho konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. V hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Jednou z položiek týchto nákladov je úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Okrem úroku môžu medzi náklady úveru patriť rôzne poplatky (napríklad za poskytnutie úveru, za správu účtu), poistenie úveru a podobne. Je zrejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia; môže byť minimálne rovnaká.

15. Ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške, je to v neprospech spotrebiteľa. Uvedenie nesprávneho údaja RPMN je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie takéhoto nesprávneho údaja je potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve absentuje. Spotrebiteľ totiž nemá a nemôže mať záujem na tom, aby bol o podmienkach úveru v tak dôležitej oblasti, akou sú náklady úveru, informovaný mylne. Nesprávny údaj o výške úrokovej sadzby alebo o RPMN za úver môže ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa uzatvoriť pre neho v skutočnosti nevýhodnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, vychádzajúc z nesprávnych informácií.

16. V každej zmluve o spotrebiteľskom úvere je hodnota RPMN nižšia ako ročná úroková sadzba úveru, čo nie je v skutočnosti možné, keďže hodnota RPMN zahŕňa v sebe okrem úroku za poskytnutý úver i ďalšie náklady spojené s úverom, a preto musí byť hodnota RPMN za úver minimálne rovnaká ako hodnota úrokovej sadzby. Uvedené spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) /u zmluvy zo dňa 31.07.2012/ a v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) /u zostávajúcich troch zmlúv/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko nesprávny údaj o RPMN je v zmysle hore uvedeného potrebné vyhodnotiť ako jeho absenciu.

17. Na základe tohto zistenia bolo potrebné podľa § 388 CSP zmeniť rozsudok v časti o určenie, že úvery sú bez úročne a bez poplatkov a žalobe v tejto časti vyhovieť.

18. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal, že dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné z dôvodu neurčitosti vyjadrenia zabezpečovanej pohľadávky. Tvrdil, že obsahujú vymedzenie zabezpečenej pohľadávky a jednoznačne vymedzujú, že zabezpečujú záväzok žalobcu splatiť úver a jeho príslušenstvo na základe konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Vychádzajúc z uvedeného aj odvolací súd na podklade skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie konštatuje, že dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatným právnym úkonom v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tento úkon je neurčitý preto, že nie je jednoznačne zrejmé, aká pohľadávka má byť zabezpečená a v akej výške, pričom žalobcovi nemohla byť známa ani výška prípadných pohľadávok obsiahnutých, ani výška zrážky. Dohody požadujú od žalobcu plnenia, o ktorých nebol preukázateľne pred uzatvorením dohody (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka) a ani po nej informovaný. Žalovaný by si na základe sporných dohôd mohol zrážkami zo mzdy vymocť svoju pohľadávku, avšak žalobca by bol v právnej neistote ohľadne výšky pohľadávky, pozostávajúcej z príslušnej zložky.

20. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o neurčitosti stanovenia výšok pohľadávok, ktoré mali byť zabezpečená spornými dohodami o zrážkach zo mzdy, v ktorých minimálne absentuje uvedenie výšok pohľadávok, prípadne taký spôsob ich vymedzenia, ktorým by bolo nespochybniteľné, v akom rozsahu zrážky zo mzdy sa budú v budúcnosti zo mzdy žalobcu vykonávať. Ak predmetné dohody opisujú len možné spôsoby jej vzniku (existujúce, budúce, podmienené záväzky v neurčitej výške), vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky, ako aj pohľadávky z úveru, vrátane revolvingov, prípadné zmluvné pokuty a ďalšie pohľadávky voči žalobcovi, ktoré do budúcnosti vyplynú zo zmluvy a jej prípadných dodatkov, tak takéto dojednanie je nutné považovať za neurčité, v dôsledku čoho je s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné. V čase uzavretia dohôd o zrážkach zo mzdy teda zabezpečovaná pohľadávka nebola presne a úplne konkretizovaná, a teda dlžník nemohol platne prejavíť vôľu a uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom predmetného zabezpečovacieho prostriedku. Je potrebné uviesť, že súdy už vo viacerých prípadoch vyslovili, že obdobné dohody o zrážkach zo mzdy sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou (z dôvodu, že žalobca ako spotrebiteľ bola nútený dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi podpísať, táto bola uzavretá ako formulárová zmluva, ktorá nebola individuálne dojednaná, v dôsledku čoho žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, navyše, podpisom dohody o zrážkach zo mzdy podmieňoval žalovaný poskytnutie úveru, podpisom zmluvy sa žalobca dobrovoľne podrobil vykonávaniu zrážok bez možnosti zabránenia ich vykonávania; k vysloveniu neprijateľnosti zmluvných podmienok došlo aj napriek tomu, že dohoda o zrážkach zo mzdy a zmluva o revolvingovom úvere sa nenachádzajú na jednej listine a neobsahujú iba jeden podpis žalobkyne; viď rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 5Co 304/2016 zo dňa 17.05.2017, rozsudok Krajského súdu Košice sp.zn. 9Co 66/2015 zo dňa 03.02.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co 95/2013 zo dňa 19.06.2013).

21. Vzhľadom na to, že odvolacie námietky žalovaného v časti určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy neboli dôvodné, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. V súvislosti so zmenou rozsudku súdu prvej inštancie bolo potrebné rozhodnúť o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania. Žalobca podanou žalobou žiadal rozhodnúť o štyroch nárokoch, z ktorých v dvoch bol úspešný a v dvoch bol naopak úspešný žalovaný. Nakoľko mali strany sporu rovnaký úspech i neúspech, odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).